ГОД I. ВАРНА, 1 ДЕКЕМВРИ 1910 ГОД. БРОЙ 37

Библиотеката

ЦѢНА НА ВѢСТНИКА:
за България годишно . 6 л.
за 6 мѣсеца . . . . . 3 л.

За странство год. . . 8 л.
За 6 мѣсеца . . . . . 4 л.

Всичко, що се отнася до вѣстника, се адресира: до редакцията на в-къ „Свѣткавица" — гр. Варна.

СВѢТКАВИЦА

НЕЗАВИСИМЪ ПОЛИТИЧЕСКИ ВѢСТНИКЪ

ИЗЛИЗА СЕДМИЧНО ВСѢКА НЕДѢЛЯ.

Издател-Стопанинъ: СЛ. ХРИСТОВЪ.

За обявления се плаща: 80 ст. на първа страница и 50 ст. на четвърта страница за гармоненъ редъ.

За обявления на съдебнитѣ пристави се плаща по 0·1 ст. на дума

Нещатени писма не се приемать. Ржсописи не се връщатъ.

Георги Желѣзковъ

бивши държавенъ адвокатъ,

се установява на частна практика въ Варна. Писалище на ул „Ташъ йолу." Води и защищава дѣла прѣдъ всички сѫдилища въ царството.

Многоуважаеми Г. Г.

Слѣдъ специализирането си въ Виена по художествената фотография, — се установявамъ въ градъ Варна и наредихъ ателието си по най послѣднитѣ изисквания на фотографското изкуство, което отворихъ за публиката отъ 1 априлъ т. г. подъ фирмата

I Модерна художествена ФОТОГРАФИЯ

находяща се въ жгловото високо здание на улица „Прѣславска", срѣщу хотелъ „Парижъ".

Г. г. граждани, въ ателието ми портретитѣ ще се изработватъ на I-во качествена истинска платина — Коледругъ, Гумидругъ и Матова книга, а така сѫщо ще приемамъ портрети за уголѣмяване отъ всѣка величина, до два метра фамилни групи, сѫщо ще изработвамъ портрети по желание — върху копринени, атлазени и др. платове, които ще позволяватъ да се ператъ.

Г. г. граждани, посѣтете ателието ми за да се увѣрите че другадѣ не можите намѣри подобна артистична изработка която ще задоволи и най-взискателния посѣтитель.

Посѣтете ателието ми, за да се увѣритѣ още, че не трѣбва за напрѣдъ да изпращате портрета си за уголѣмяване въ странство, защото тукъ ще имате по солидна изработка.

Съ почитание:

Захария П. Жейновъ

Фотографъ.

Сѫщия притежатель на Сливенското ателие „НОЖАРОВЪ".

Бившъ дългогодишенъ началникъ станции по Б. Д. Желѣзници съ откриването на линията Девня—Добричъ,

ОТКРИВА КОМИСИОНЕРО ЕКСПЕДИТОРСКА КѪЩА

при гарата Добричъ.

Ще се занимае *съ пръпращане на разни стоки.* Ще дава всѣкакви уѫтвания по изпращания и получване на стоки.

Разни рекламации по желѣзнопѫтната передовность и обѫщетения.

Търси колеги по гаритѣ, съ които да работи взаимно.
До откриване на линията, адресирайте за споразумѣние гара Гебедже.

1—5 *К. ВОЗНИЦКИ.*

Корупцията въ правосѫдието.

Корупцията въ правосѫдието е едно страшно обществено зло, което съ скрѫбь трѣбва да се констатира. Отъ като сѫ дошли на власть, демократитѣ извършиха всичко за да расколебаятъ вѣрата въ правосѫдието на страната. Сѫдиитѣ се мѣстятъ и уволняватъ безразборно, а на тѣхни мѣста се настаняватъ отчаяни партизани. Високата мисия на правосѫдието се компрометирва и всѣкой се занитва до къдѣ ще отиде тази развала. Мнозина мислѣха, че само отамболиститѣ сѫ способни да внасятъ развала въ сѫдилищата. Днесъ става явно, че демократитѣ сѫ въ пѫть да ги надминатъ. Както и другъ пѫть сме отбѣлѣзвали, днесъ ще видите сѫдии и прокурори, които явно манифестиратъ своитѣ врѣменни „демократически убѣждения"; не само това, но тѣ и открито партизанствуватъ като послѣдни улични партизани. По вечето сѫдилища сѫ прѣвърнати въ форменни демократически клубове, гдѣто се вербуватъ „млади" и „интелегентни" демократи.

Но ето вече че се чуватъ гласове на енергически протести. Трѣбва съ радость да констатираме мотивираната оставка на прокурора при Ломски окржженъ сѫдъ г. А. Камбуровъ. Съ едно дълго изобличително писмо, отправено до министъръ прѣдсѣдателя и до министра на правосѫдието, той излиза прѣдъ обществото за да изнесе всичкитѣ своеволия, които се вършатъ въ правосѫдното дѣло. Г. Камбуровъ ни наумява жеста на бившия з. прокуроръ при Варненски окр. сѫдъ, г. Ст. Руссевъ, който сѫщо така прѣди три години излѣзе публично и чрѣзъ печата порица стамболовщината, която преследваше независимитѣ сѫдии и прокурори. Ето какъ започва писмото си г. Камбуровъ:

„Казвало се е и се казва че, правосѫдието е било край-жгълния камъкъ въ управлението на една държава, че правосѫдието било гаранцията за свободата, честьта, живота и имота на гражданитѣ въ една страна, че то било гранитната скала, о която сѫ се разбивали, се разбиватъ и ще се разбиватъ гнуснитѣ и прѣстѫпни партизански страсти и гонидби. Казватъ, че единъ уменъ държавникъ, за да изрази твърдѣ голѣмото значение на правосѫдието за управлението на една държава, билъ казалъ: „Дайте ми истинско, независимо правосѫдие и съ него азъ мога да поставя въ образцовъ редъ и най разнебитената, и най-демонализираната въ всѣко отношение държава." Тъй се приказва и у насъ; тъй приказвате и вие, уважаеми господа министри, чрѣзъ партийната си програма, тъй приказвате и въ Народното Събрание, когато ви обвиняватъ за каквито и да било грѣхове.—„Правосѫдието, българското независимо правосѫдие ще си каже думата; тя е мородавна, тя е задължителна." А каже ли си правосѫдието думата, бѫде ли тази дума противъ партийнитѣ ви интереси, закачи ли злѣ нѣкой, ако ще да е и най-послѣденъ членъ на партията ви, тия прѣдставители на правосѫдието, които сѫ посмѣли да кажатъ такава дума, се прѣслѣдватъ. Тѣ се прѣслѣдваха и отъ правителството, което замѣстихте, но недѣйте се опитва да се сравнявате съ тѣхъ, защото ще се уверите въ печалната истина, че далечъ сте ги надминали въ това отношение, макаръ да имате нѣкакъвъ законъ за несменяемостьта на сѫдиитѣ. Българскитѣ сѫдии и прокорори и день днешенъ се прѣслѣдватъ, мѣстятъ и уволняватъ, защото сѫ дали тогава, а не оногова подъ сѫдъ, защото сѫ осѫдили тогава или оногова, защото сѫ рѣшили това онова дѣло така, а не както било угодно нѣкѫдѣ?"

Понататъкъ, г. Камбуровъ разправя интересни подробности изъ своята служебна дѣятелность. Заради съвѣстното испълнение на служебния си дългъ — неумолимо е прислѣдвалъ разни типове изъ демократическия лагеръ — министра на правосѫдието го е мѣстилъ нѣколко пѫти. А за да спаси партизанитѣ си въ Ломъ, напослѣдъкъ примѣстилъ го е въ Трънъ. Всѣки на мѣстото на г. Камбурова би трѣбвало да постѫпва така: като си подава оставката и като излиза съ публиченъ протестъ прѣдъ обществото, той испълнява единъ високъ обществен дългъ, който ще служе за добъръ примѣръ и назидание.

Ето какъ завършва писмото си г. Камбуровъ:

„Такъвъ прокуроръ, какъвто вие съ постоянното мѣстене искате да ме направите, да ме поставите да клатя шапка, да гледамъ какъ ще ме поглеждатъ, да се страхувамъ отъ подсѫдимитѣ си, азъ не желая да бѫда. Днесъ азъ не се боя отъ тѣхъ, макаръ и при такова положение, но утрѣ, на другия день — кой знае, може да почна да се боя — хора сме. Трѣбва да избѣгамъ отъ тази атмосфера, до като не ме е още задушила. Азъ не желая да бѫда прокуроръ при такова положение, макаръ че иначе съмъ ималъ силно желание да служа като такъвъ. При други случаи азъ бихъ отишълъ да служа не само въ Трънъ, но и на по лошо мѣсто, ако такова намѣрите; обаче, сега при такива мотиви и съображения за мѣстене, не желая да служа, кѫдѣто и да ме пратите. Азъ не искамъ да поддържате чрѣзъ мене корупцията въ българскитѣ сѫдилища, азъ не искамъ да изкривявамъ и осакатявамъ понятието за право и сѫдъ въ българскитѣ граждане, азъ не искамъ да бѫда пародия на прокуроръ. Затова още днесъ ще постѫпи заявлението ми въ министерството на правосѫдието за подаване оставка. А като напускамъ и се раздѣлямъ, по всѣка вѣроятность, за винаги съ сѫдийството, азъ искамъ да издигна гласа си, изнисамъ на всеуслишание тия въпроси и своето разочерование. Нека чуе българския народъ — този гласъ е гласъ на единъ български праворазда вачъ, който само 4—5 години му е раздавалъ правосѫдие и се е уморилъ; нека чуе този гласъ и нека провѣри изнесенитѣ факти.

А вие, господа министри, недѣйте подържа и внася корупция въ правосѫдието — то е опасно. Защото, между другото, ако е истина, че нѣкога сѫ изтезавали и горили български граждани скришомъ изъ участъцитѣ, ще доде врѣме да съ врѫшатъ тия работи открито по мегданитѣ и не ще има кой да чуе и разбере, не ще има кой да прѣдотврати и помогне, не ще има кой да дири и раздѣля виновностьта.“

Демократитѣ и доклада.

Въ уводната статия „ще има ли държавенъ сѫдъ?,“ публикувана въ въ миналия брой, ний първи исказахме силното съмнѣние, че демократитѣ не ще посмѣятъ да сѫдятъ държавнитѣ прѣстѫпници. Ето че исказаното отъ насъ съ мнѣние намира отзвукъ и въ столичнитѣ вѣстници. Ето уводната статия подъ горния надсело въ която дава в. „День“ въ брой 2379 отъ 25 ноември:

„Не се съмнѣваме, че голѣма часть отъ демократическитѣ депутати искрено желаятъ да се докара до край дѣлото на анкетата върху бившето управление. Ние познаваме мнозина отъ онія, които сѫ се заели съ това извънредно важно за бѫдащето на страната дѣло и вѣрваме, че тѣ ще изпълнятъ до край дълга си. Но знае се, че други „демократи,“ заедно съ нѣкои министри, не желаятъ сѫдението на стамболиститѣ и ще гледатъ до го осуетятъ. Ние можемъ да назовемъ имена. Отъ министритѣ Такевъ е противъ държавния процесъ. Ляпчевъ сѫщо никога не е крилъ своето неудобрение на започнатото дѣло. Отъ депутатитѣ „лидеритъ“ Рашко Маджаровъ открито въстава противъ прѣслѣдването на стамболиститѣ. Кои сѫ съображенията на тия нѣкогашни фуриозни изобличители на злоупотрѣбителитѣ съ държавнитѣ с р ѣ д с т в а, тоя въпросъ ще оставимъ сега Въ страна. Онова, което ни интересува, то е, нѣма ли тия влиятелни хора въ демократическата партия да се опитатъ да провалятъ дѣлото на анкетата? Като се знае, че за даване бивши министри подъ сѫдъ трѣбва да гласуватъ двѣ трети отъ депутатитѣ, нѣма ли страхъ, че, чрѣзъ една подземна агитация, може да се не получи това число гласове?

Какъвъ ще бѫде ефекта въ обществото отъ подобна евентуалность за демократическата партия, върху това оставаме да помислятъ онія нейни членове, които държатъ смѣтка за бѫдещето ѝ. За насъ е важно ефекта отъ провалянето на доклада въ о б щ е с т в о т о. Тоя ефектъ ще бѫде съ значението на една морална катастрофа. Да извадишъ на явѣ толкова гнусни злоупотрѣбления съ властьта и съ държавнитѣ имоти и да ги оставишъ безнаказани, това значи да санкционирашъ тия злодѣяния, да признаешъ правото на всѣкиго да ги върши, — това ще значи да отпушишъ гириза да залѣе всичко въ държавата. До сега имаше една вѣра у почтенитѣ граждани, която ги крѣпѣше въ огорчението имъ прѣдъ съкрушителното зрѣлище на цѣвтящата корупция: вѣрата, че когато прѣстѫпницитѣ бѫдатъ заловени отъ нѣкоя смѣла камара тѣ не могатъ да избѣгнатъ възмездието на законитѣ. И тая вѣра ще изчезне, ако обемиститѣ томове на анкетата за бившето управление съдържащи поразителни доказателства за цѣль редъ безчестни афери и мошеничества, останатъ като „мехури,“ споредъ израза на единъ отъ сегашнитѣ министри!.... Въ обществото окончателно ще се сложи у ѣждението, че кражбитѣ въ българската държава не сѫ прѣстѫпления, когато се връшатъ отъ министритѣ ѝ, че на послѣднитѣ и на тѣхнитѣ близки е позволено да ограбватъ общитѣ имоти за да си устройватъ личното положение. Тогава ще се потвърди, по начинъ официаленъ, д ѣ й с т в и т е л н о с т ь т а на с и с т е м а т а да създаваме охолна класа, аристокрация въ България, чрѣзъ грабежъ отъ хазната. А това убѣждение неминуемо ще прѣдизвика реакция въ двѣ направления: у едни пълно разюздаване на алчноститѣ и прѣстѫпнитѣ желания, у други отчаяние. И двѣтѣ ще доведатъ страната до сигуренъ катаклизъмъ....

Съ анкетата на бившето чудовищно по прѣстѫпна неустрашимость управление демократитѣ прѣдприеха едно извънредно сѫдбоносно за България дѣло. Нека не забравятъ, че тѣ ще извършатъ по-страшно прѣстѫпление отъ самитѣ стамболовисти спрѣмо отечеството си, ако оставатъ това дѣло недовършено!“

Въ чуждина.

Изборната борба въ Англия привлича вниманието на всички просвѣтени хора. Трѣбва да кажемъ двѣ думи за по-напрѣднитѣ събития. Отъ една година насамъ, либерали и консерватори сѫ въ непрѣстанна и неумолима борба. Прѣзъ м. декември 1909 г., камарата на лордоветѣ отхвърли бюджета на г. Лоидъ Джоржъ. Това бѣ сигналъ за борбата. „Лордоветѣ отхвърлиха бюджета на народа, викатъ либералитѣ; сега народа на свой редъ, ще имъ даде една плесница!“ И правителството свика избирателитѣ прѣзъ м. януари; изборната борба бѣ люта и ожесточена. Сѣверъ и голѣмитѣ центрове гласуваха за либералитѣ; югъ и селата останаха вѣрни на консерваторитѣ. Изборитѣ дадоха слѣдния резултатъ: 275 либерали противъ 273 консерватори; но 40 социалисти и 82 ирландци подкрѣпиха либелалитѣ, и затова парламентарнитѣ вѣзни надтѣжаха въ тѣхна полза. Тогава либералнитѣ министри рѣшиха да уредятъ веднъжъ за винаги въпроса съ камарата на лордоветѣ. Тѣ искаха, ако не да я уничтожатъ, но поне да я лишатъ отъ сегашнитѣ ѝ привилегии Прѣзъ м. май, обаче, настѫпи едно непрѣдвидено събитие — смъртьта на Едуарда VII — и това застави двѣтѣ воющи страни да сложатъ оржжие за извѣстно врѣме. Между това, започнаха се прѣговори за миролюбивото разрѣшение на възникналия конфликтъ. Осемъ делегати (четирма отъ либералитѣ и четирма отъ консерваторитѣ) петъ мѣсеци се трудиха да уредятъ неуредимото. На 10 ноември прѣговоритѣ се прѣкъснаха и лордъ Асквитъ заяви, че слѣдъ 10 дни ще разтури камарата на общинитѣ и ще произведе нови избори.

Консерваторитѣ, чрѣзъ устата на Балфура и Ландстоуна казватъ:

„Никога въ историята на Англия, друго правителство не е постѫпило така. То е брутално и боязливо, насилническо и мискинско. Кой парламентаренъ актъ оправдава разтурването на камарата? Изказа ли му тя недовѣрие? Имаше ли опозиция отъ лордоветѣ? Не само, че върховната камара не е отказала да разисква фамозния veto bill, но тя отиде по-далечъ, като поиска да ѝ се прѣдстави този законъ. Прѣзъ пролѣтьта тя гласува законопроекта на Ландсдоуна и съ това се отказва отъ вѣковната си привилегия да отхвърля или видоизмѣнява финансовитѣ закони. Съ това камарата на лордоветѣ изказа готовность по миролюбивъ начинъ да се разрѣши възникналата прѣпирня отъ една смѣсена комисия, избрана отъ двѣтѣ камари.

Истината е тази, че вий декретирахте смъртъ на камарата на лордоветѣ; не затуй че английския народъ го иска, но защото ирландцитѣ — вашитѣ съюзници — искатъ това. Вий искате само една камара, защото се боите да не пропаднатъ вашитѣ разрушителни законопроекти и защото се боите отъ обществения контролъ. За да възтържествува вашата политика, вий ногазвате правата на народа“

Лоидъ Джоржъ, либералния министръ, отговаря съ слѣднитѣ сарказми и проклятия:

„Да, да! Когато лордоветѣ — които

ПОДЛИСТНИКЪ

МАРСЕЛЪ ПРЕВО.

Впечатления и спомени.

Трена лѣтѣше къмъ Парижъ, прѣсичайки красивитѣ пейзажи около Турипъ, както и равнинитѣ, които граничатъ съ току-що гасѣти ниви; понататъкъ се виждатъ уединени кули, съвсѣмъ бѣли или съвсѣмъ червени; още по-далечъ, къмъ хоризонта, тукъ-тамъ пръснати села и до насъ долиташе камбанния звонъ за вечерня... Тѣзи села бѣха прѣпълнени съ величието на деня; между черквата и полето за почивка отиваха и се връщаха разхождачи, повечето облѣчени въ черно, мнозина отъ които носяха зелени растения и хризантеми; приятното юнско слънце придаваше още по-голѣма красота на тази картина.

Доктора ми заговори за живота.

„— Днесъ вече се знае, че срѣдния животъ на хората едва достига една третя отъ продължителностьта, на която тѣ иматъ право и за която организма имъ е създаденъ. На 40 годишна възрасть би трѣбвало да се свършва подготовителния периодъ къмъ живота; до тоя моментъ човѣкъ би могалъ да придобие общи познания и да довърши специалното си обучение. Отъ 40 до 80 годишна възрасть би трѣбвало да прѣмине периода на дѣятелностьта, прѣзъ това врѣме човѣкъ достойно би изпълнилъ своя дългъ и своята обществена мисия. Къмъ 80 годишна възрасть, той би ималъ право да се оттегли на вочивка. И тази почивка би могла да трае още 40 години... Не се смѣйте! азъ ви казвамъ, че това не сѫ фантазии, и самата биологическа очевидность. Трѣбва ли да ви посоча на аргументитѣ, които доказватъ това и на най-невѣрующитѣ? Прѣди всичко, ако достигналитѣ стогодишна възрасть сѫ едно изключение, на всѣки случай такива се намиратъ въ всички страни, въ всички поколѣния. Вий виждате, че човѣшкитѣ органи може да траятъ повече отъ сто години Отъ друга страна, отъ аутопсията на умрѣлитѣ — били тѣ и 80 годишни — се вижда, че старостьта не е била причина за тѣхната смъртъ. У всички се различава, вънъ отъ прогресивната израждаемость, но още и общата повръда на сърдцето, жилитѣ и дробоветѣ, отъ което се спира живота. Прочее, човѣкъ може да умрѣ и на 120 години, но той не умира отъ старость... Отъ като свѣтъ е заживѣлъ на земното кълбо, навѣрно никой не е изпълнилъ цѣлия си животъ. Нѣкоя вѫтрѣшна или външна случка му е попрѣчвала да доживѣе до край. Не ми възразявайте, какво ще правятъ хората съ толкова дълъгъ животъ. Живота никога нѣма да се вижда дълъгъ за хората; въ всички врѣмена тѣ сѫ считали продължителностьта на живота като добродѣяние Забѣлѣжете, впрочемъ, че все повече и повече живота изглежда твърдѣ кратъкъ, сравненъ съ нарастващата дѣятелность на хората. Азъ ви гововѣхъ за една трудолюбива 40 годишна младость: знаете ли вие, че тя едва ли е достатъчна за да може да се добиятъ главни познания, които съставлявать сегашното наслѣдство на человѣчеството? Бертело е могълъ да каже:

„Азъ съмъ послѣдния човѣшки мозъкъ, който съдържа науката на своето врѣме.

„Той е казалъ право, освѣнъ вѣроятния случай, когато траението на човѣшкия животъ и, слѣдователно, възможното траение за научно обучение биха се видоизмѣнили. Човѣшкия мозъкъ изисква вече по дълго траение; сѫщо и чувствителностьта изисква подълго врѣме за упражнение. Ето едно отъ най-любопитнитѣ явления въ наше врѣме: трогателния животъ на човѣка се скъсява и се продължава Литературата която е отражение на нравитѣ, много ясно очертава тази

никога не сж показали куражъ — осѣтиха, че ний ги държимъ на края на пушката си, тѣ се провикнаха: „Не гърмете, не гърмете! Ний ще дойдемъ при васъ!" Но азъ имъ казвамъ: „Махайте се отъ пжтя ни!" Вий сте едно събрание на глупци и азъ не разбирамъ какъ ви е търпялъ до сега английския народъ. Знайте ли какво ми наумявате вие съ вашитѣ прѣдложения за помирение и съглашение? Вий ми наумявате зрѣлището, което виждахъ въ Лондонъ прѣди нѣколко години, когато по едни и сжщи релси вървяха електрически и конски трамваи Съ това се блокира цѣлия трафикъ. Е добрѣ, ний сме електричеството, а вий сте старитѣ кози. Торитѣ искатъ да ви свържатъ едно вжже на опашката, а лордъ Розбери иска да ви подкрѣпи краката отзадъ; но азъ съмъ хуманенъ и не питая жестокость къмъ животнитѣ... Идете да пасете трѣва! Късно е, господари мои да си запазите положението. Аристокрацията прилича на сиренето: колкото повече остарява, толкозъ повече се разваля.

О! азъ зная, днесъ вие ни говорите за референдумъ. За хора, които нѣма какво да правятъ, да гласуватъ е едно развлѣчение; но за работника, мислите ли че е сжщото?

Не, нѣма нужда отъ референдумъ! И нѣма защо да се разисква повече съ камарата на лордоветѣ! Излишни сж такива закони, които се отхвърлятъ отъ лордоветѣ или пъкъ се измѣняватъ до неузнаваемость! Правителството непоколебимо стои на гледището: когато изпрати нѣкой законъ на лордоветѣ, тѣ ще трѣбва да ги приематъ, — ако ли не, въпрѣки тѣхното мнѣние да се утвърждаватъ!..."

Парламентарната история въ Англия не познава такава ясность и дързость Никой министръ до сега не е държалъ подобенъ езикъ. Отъ това всѣки може за заключава колко изборната борба е горѣща и ожесточена. Читателя ще види, че не сж само българитѣ, които си служатъ съ неприличенъ езикъ Англичанитѣ въ това отношение като че ли ще ни надминатъ.

Интересно е да се отбѣлѣжи, че англичанитѣ не падатъ по долу отъ американцитѣ въ изборнитѣ приеми. Въ насъ „избирателния добитъкъ" се води до урнитѣ съ каруци, а въ Англия — съ автомобили. При това, на прѣднята часть на автомобиля (прѣдъ шофьора) сж залепени изборни афиши и портрета на кандидата. По всички стѣни изъ улицитѣ личатъ голѣми афиши. Дори и специални кола, покрити съ афиши колкото човѣшки бой, циркулиратъ изъ улицитѣ А най комичното е, че и кучетата ставатъ агитатори. Много кучета, съ окачени на шията изборни афиши, разхождатъ се изъ многолюднитѣ улици. Всичко това показва, че изборната борба въ Англия е достигнала до най-високо напрѣжение. Отъ всичко изглежда, че либералитѣ ще спечелятъ, че тѣ ще реформиратъ Англия въ мемократически духъ.

Хроника

Варненската скотобойна.

По инициативата на Варнен. Общин. Ветеринаренъ лѣкарь г-нъ Д-ръ Жековъ, поржчани сж за новата скотобойна два стерилизатора за обеззаразяване на всички меса и мърши. Първия стерилизаторъ ще служи за обеззаразяване на меса, които съдържатъ по малко зараза въ себе си и по такъвъ начинъ ще ги прави на ново годни за храна, а втория — за стерилизиране на всички мърши и меса, които иматъ по вече зараза. Съ това ще ее постигне двояка цѣль: първия случай, както казахме, ще се подлагатъ на стерилизиране меса съ по малка зараза. Слѣдъ констатирането на такова месо, веднага ще се постави въ този казанъ, който е приспособенъ съ нѣколко ржшетки. Тукъ отъ силното нагрѣване, образува се температура по-вече отъ 120° и всички микроби измиратъ. Мазнината прѣзъ ржшетката истича и съ особенъ кранъ се истача, а месото испечено на такава висока температура и съвършенно обеззаразено, може да служи за прѣвъзходна храна и общината ще може да го продава съ низка цѣна на бѣдното население. Втория стерилизаторъ е още по практиченъ, тъй като въ него ще стерилизиратъ освѣнъ меса съ по-вече зараза, но и всички мърши, които сега се исхвърлятъ на край града и които сж най голѣмата причина за прѣнасяне разнитѣ болѣсти. Мършитѣ или заразенитѣ меса сжщо ще се поставятъ въ този казанъ и ще се подлагатъ на сухо горение. Отъ високата температура, трупа на животното се разлага и отъ единъ казанъ може да се получи чиста лой за машини около 40 кр., 15 кр. клей, а останалата часть отъ трупа съвършенно се раздробява и смѣсено пакъ съ сжщия клей и една часть азотна киселина, образува богатъ искуственъ торъ. Въ такъвъ случай и мършитѣ ще понамалѣятъ, които сега изобилствуватъ изъ крайнинитѣ на града, а често пжти и въ самия градъ. При това, освѣнъ че тѣ ще бждатъ обеззаразени и безвредни, но ще бждатъ и използвани, тъй като ще се преобърнатъ на лой и торъ Инициативата на г-нъ Д-ръ Жековъ е похвална и твърдѣ своеврѣменна.

Пропъгандата на прогресиститѣ.

Отъ мѣсецъ насамъ, лидеритѣ на Прогресивно-либералната партия прѣдприеха множество агитационни обиколки по всички градове въ страната. На всѣкждѣ тѣ сж имали пъленъ успѣхъ: народа съ пълна и нескрита радость посрѣща народнитѣ дѣйци, които достойно сж ржководили обществените сждбини въ най-трудни моменти. Къмъ Прогресивната партия никой не е въ положение да отправи упрѣци. На власть или въ опозиция, тя всѣкога високо е държала знамето на народнитѣ права и свободи Тази е причината, за гдѣто и сега всички погледи сж обърнати къмъ нея.

И Варненското Прогресиво-либерално бюро е пристжпило къмъ устна пропаганда. Миналата недѣля, прѣдсѣдателя на бюрото г. Русевъ, веднo съ г. Д. К. Владиковъ, е държалъ политическа рѣчь въ с. Бѣлево. Както се научаваме, събранието било добрѣ посѣтено и рѣчьта изслушена съ пълно внимание. Интереса въ слушателитѣ трѣбва да е билъ твърдѣ голѣмъ, защото тѣ сж задавали много питания, на които е билъ даденъ подобающъ отговоръ

Както ни съобщаватъ, Варненскитѣ прогресисти ще свикатъ политически събрания въ всички общини на Варненската околия.

По канализацията.

На 5 ноември, прѣдъ Варненския Общински съвѣтъ, бѣ сложено за разглеждане заявлението на Варненския прѣдприемачъ по канализацията на града, Г-нъ Благой Пѣичевъ, съ което заявление искаше да се прѣхвърли това му прѣдприятие, което възлиза на два и половина милиона лева, върху извѣстния Димитръ Ачковъ. Съвѣта, слѣдъ дълги и широки разисквания, уважи заявлението на г-нъ Благой Пѣйчевъ и съ рѣшение № 717 прехвърли прѣдприятието върху г-нъ Димитръ Ачкозъ. Съвѣтника, г-нъ Никола Кжневъ, въ това засѣдание не е присжствувалъ. Обаче, завчера, на 23 того, г-нъ Никола Кжневъ се явилъ въ засѣданието на общинския съвѣтъ и принудилъ цѣлия съвѣтъ да обликe туй, което на 5 ноември исплю, като съ рѣшение № 727 отмѣня рѣшението си подъ № 717 за прехвърляне прѣдприятието върху Д. Ачкозъ. г. Кжневъ е искалъ отмѣнението на въпросното рѣшение, защото въ миналото заѣсдание този въпросъ не билъ вписанъ въ дневния редъ.

Опитъ за поднупъ.

На 22 того ветернарния фелшеръ Киро П. Юрдановъ, е отишелъ по служебна работа въ свинската скотобойна, кждѣто се притопявала масьта, за да надзирава хода на работата. Въ това врѣме Артинъ Манукянъ, слуга при касапина Хампарцунъ Атамиянъ, се доближилъ до него и го поканилъ съ една цигара: До като, обаче, Юрдановъ си направи цигарата, Манукянъ му тикналъ въ ржката една двайсетъ левова банкнота и веднага се отдалечилъ. Честния фелдшеръ, като е разбралъ че съ това искатъ да го подкупятъ, той се възмутилъ отъ тъзи постжпка и веднага е съобщилъ за случката на свойтѣ другари. Повиканъ и запитанъ по чия заповѣдъ и съ каква цѣль е далъ на Юрданова тези пари, Манукянъ отначало е отказалъ да е далъ каквато и да било пари, но послѣ признаълъ че ги билъ далъ ужъ на съхранение. За случилото се е съставило актъ и ведно съ банкнотата е препратенъ въ прокурорството.

Сигурно двайсетлевовата банкнота не е излѣзла отъ кесията на бѣдния слуга, който не вѣрваме да получава повече отъ 30 л.; самъ той нѣма причини да дава подкупъ, но за искупление грѣховетѣ на своя господаръ, вѣрваме той да пострада!

Сега вече ставатъ явни причинитѣ на лѣтошната касапска стачка и роптанието противъ ветернарния лѣкарь г-нъ Д ръ Жековъ.

Възнаградени.

По поводъ доклада на старшия общински лѣкарь, г нъ Ст. Златаревъ, общинския съвѣтъ одобри всички взимати мѣрки отъ санитаритѣ противъ холерата и единодушно рѣши, като възнаграждение, да имъ одвои заплатитѣ за мѣсецъ ноември

При разискване този въпросъ, въ съвѣта се случи единъ курнозъ, който заслужава да бжде отбѣлѣзанъ. Помощникъ кмета, г-нъ Филипъ Христовъ, който билъ влизалъ въ хана „Ерзерумъ" съ комисията по оцѣняване вѣщитѣ, предложилъ въ съвѣта и нему да се купятъ единъ катъ дрехи, тъй като дрехитѣ, съ които е билъ въ хана, изгорели сж карболовата киселина и станали съвършенно не годни. Това предложение на п. кмета възбуди общъ смѣхъ въ залата. Кмета, г-нъ Церовъ, на нѣколко пжти кани г. Ф. Христова да си оттегли прѣдложението, обаче, той не стори това.

Ако е въпросъ чии дрехи сж изгорени и станали не годни, ний ще кажимъ на кого съвѣта бѣше длъженъ да купи такива. Разбира се, че не Г-нъ Филипъ Христовъ заслужава това,

---

чудна промѣна. Балзакъ говори за единъ 44 годишенъ „старикъ." Тургеневъ, въ *Бащи и дѣца:* двама 40 годишни братя нарича „двамата старци." Днесъ прѣлъстителитѣ на театра сж минали 50 години. И не е само въ театъра. Попитайте мнозина лѣкари и тѣ ще ви кажатъ, че трогателната възрасть днесъ се събужда по-късно и трае по-дълго врѣме. Въ това отношение младото поколѣние е характерно. Увлѣчено въ спортове и умствени занятия, то е „твърдѣ дѣтинско." Майкитѣ се радватъ и мислятъ, че младостьта на тѣхнитѣ дѣца ще мине така А тѣ ще видятъ слѣдъ години! И тъй, отъ всички страни, страститѣ, трудътъ, начинанията на хората прѣливатъ кадъра на тѣхния животъ. И понеже отъ друга страна, никаква органическа причина не се противопоставя, вий може да бждите увѣрени, че човѣшкия животъ ще бжде принуденъ да разшири своя кадъръ и да трае по дълго врѣие. Той се разшири вече. Почти всичии опасни болѣсти сж побѣдени. Хигиената продължава твърдѣ много младостьта; сравнете портретитѣ на 50 годишни хора прѣди единъ вѣкъ, вий ще констатирате, че разликата е очевидна, че ние печелимъ съ 10 години."

Азъ отговорихъ:

— Докторе, може-би вий имате право. И наистина, азъ четохъ замного учени, които достигатъ до сжщитѣ заключения като васъ. Азъ четохъ обѣщанието за благоразумнитѣ хора, че тѣ ще живѣятъ до 150 години, когато периода на старостьта, пропорционално, ще бжде почти еднакъвъ като въ днешно врѣме. Не отричамъ, че днешния животъ е несносенъ и че той ще трѣбва да се измѣни, което сигурно ще стане. Но това прието, азъ се питамъ дали бждещето человѣчество — когато ще има съ дузини стогодишни хора — ще бжде по щастливо отколкото днеска. Защото вий сами казвате, че за изучване на науката ще трѣбва по дълго врѣме; любовьта ще се събужда по късно; човѣкъ ще придобива важность по късно и пр. И тъй, живота и неговото съдържание ще се разширятъ пропорционално и цѣлото человѣчество ще се видоизмѣни едновременно. Приятно е, прочее, да бжде човѣкъ днеска на сто годишни за да преживѣе два човѣшки живота. Но защо ми е да живѣя сто години — ако това бжде общъ законъ — когато за 60 години моитѣ родители сж извършили сжщата работа? Мислите ли да ме прѣлъстите съ вашия 40 годишенъ ученически животъ, съ любовьта на 70 годишенъ старикъ? Прѣлестното сесъ стои въ това: да бждешъ младъ противъ врѣмето като Ришельо, Нинонъ и др Въ вашия конгресъ на млади старци, никой не ще има основание да се зарадва, понеже всѣкой ще получи отъ живота това, което той ще даде на всички. И сетнѣ, слѣдъ толкова дълъгъ животъ, пакъ ще настжпи смъртьта. А докторитѣ не могатъ да прѣотвратятъ смъртьта и който не може да се съобрази съ изискванията на сждбата, това е най-голѣмата мизерия въ живота. Въ бистротата на своитѣ 60 години, човѣкъ ще изгуби 110 годишни родители: а тази загуба не ще бжде толкова чувствителна. Неумолимия законъ на човѣшката дисосиация винъги ще разбива нашата любовь. И ний търчимъ къмъ тази далечна пропасть! Науката не е способна да измѣни това, което би измѣнило всичко. Живота — такъвъ какъвто си е — е достатъченъ за пълното развитие на човѣка. Той може да съдържа всичкия гений, всичката любовь, всичкото дѣйствие. По дългия животъ ще създаде ли нѣщо повече отъ Платона или Наполеона? На края на краищата и той ще прѣкъсне, и за това неговата продължителность ме ядосва. Нека не се тревожимъ, като тия доблѣстни хора, които прѣдъ нашитѣ очи, до като ний минуваме до тѣхнитѣ черкви и до тѣхнитѣ гробища, тѣ отиватъ съ спокойни стжпки и весела душа, да поднесатъ хризантеми на своитѣ мъртви.

който притежава положение около 50—60 хиляди лева, освѣнъ това получава 330 лв. мѣсечна заплата, а справедливо щѣше да бѫде, ако съвѣта отпуснеше, освѣнъ двойната заплата и по единъ костюмъ дрехи на двамата фелдшери Илия Михайловъ и Ив. Мирчевъ и помощникъ дезинфектора Андонъ Тодоровъ. Технитѣ дрехи действително сж изгорени отъ карболовата киселина и прѣкарването имъ прѣзъ дезинфекционната машина. При това, въ врѣме на холерата най много се измѫчиха тѣ и двойната заплата, която имъ се дава, тя бѣ още тогава изхарчена, тъй като въ това врѣме трѣбваше да живѣятъ при подруги начала.

Липса на кибритъ.

Любимото агитационно срѣдство на Такева бѣха „кибритенитѣ клечки“ и „пенджере кеадж“. Съ пяна на устата, този ак, обатъ ревѣше, че ще направи щото по сто клечки кибритъ да има въ кутия. Три години се минаха отъ тогова, но, вмѣсто да се подобри качеството и количеството на кибрита, стана тъкмо обратното. Днесъ идете у който щѣте бакалинъ, вий не можите да намѣритѣ нито една кутия кибритъ. На какво се дължи тази липса, ний не знаемъ. Както узнаваме, множество граждани сж приъудени вече да произвеждатъ огънъ по първобитенъ начинъ: съ триение на дърва. Нѣма какво да се каже, демократитѣ ощастливиха България съ своето управление.

Опитъ за самоудавване.

На 22 ноември лицето Ничо Хр. Нидѣлковъ, родомъ отъ гр. Т.тевенъ, по неизвѣстни причини, се е упжтилъ къмъ морето съ цѣль да се удави. Но до самото паспортно отдѣление, той билъ забѣлѣзанъ отъ пос ческото население. Това неголувание е крайно справедливо. И наистина, когато имаме една земледѣлческа банка, защо да се създава и Кооперативна? Какво ще стане съ основанитѣ вече на всѣкждѣ кооперативни здружения? Вмѣсто да подкрѣпи тия здружения, правителството ще покоси живота имъ съ новата банка. А това нито е желателно, нито пъкъ е полезно. Държавата трѣбва да насърдчава частната инициатива, а не да я парализира и убива.

Популярна банка.

Основана е въ града ни популярна банка, устава на която вече е приетъ. Тази банка е основана отъ видни варненски търговци и ний не се съмняваме въ нейния успѣхъ.

Театрални.

Тукашния кинематографъ, който е клонъ отъ Соф. Модеренъ Театръ, дава своитѣ прѣдставления всѣка вечерь въ зала „Съединение“, съ най-избрани картини. Програмата се мѣни седмично 2 пжти: всѣки понедѣлникъ и петъкъ. При все това, въпрѣки усилията на управлението на театъра за да се задоволятъ посѣтителитѣ, той бива много слабо посѣтенъ. По рано нашата градска трупа „Смѣхъ и Сълзи,“ която имаше голѣма нужда отъ насърчение, бѣ много слабо посѣщавана и съ това обезкуражена. За да искарва разноскитѣ си, трупата бѣ принудена да излѣзе изъ провинцията и тамъ да дава своитѣ прѣдставления. Участьта на кинематографа не е по добра и ако продължава да върви все така, ний сме убѣдени, че ско, ро и отъ него ще се лиши гражданитѣ като сега той едва ли може да покрива разноскитѣ си.

Голѣмъ пожаръ.

Протестационно събрание.

Завчера въ петъкъ, Варненскитѣ кръчмари се събраха въ „Зала Съединение“ на протестационно събрание противъ закона за праздницитѣ, съ който демократическото правителство иска да имъ наложи, въ празнични дни до 6 часа слѣдъ обѣдъ, да бѫдатъ затворени всички заведения. Събранието бѣ добрѣ посѣтено и слѣдъ рѣчитѣ на ораторитѣ, взема се резолюция да се помоли Н. Събрание да узакони щото слѣдъ 11 часа сутринъта всѣки празникъ да бѫде свободно отварянето.

МОДЕРЕНЪ ТЕАТРЪ.

ПРОГРАМА
за понедѣлникъ, вторникъ и срѣда.

1) Венецианскитѣ лагуни изгледъ.
2) Дългътъ на честьта драма.
3) Операторъ на мазоли комична.
4) Влубения Драгунъ комична.
5) Съ Аероплянъ надъ София изгл.
6) Богътъ на любовьта драма.
7) Оригинално надпрѣпускане ком.

Нова Библиотека. Отбрани произведения изъ всемирната литература; добри прѣводи отъ познати български писатели. Излиза седмично. Отдѣленъ номеръ — 30 ст. *Абонаментъ за 10 номера — 3 лв. прѣдплатени.*

Търсятъ се дѣятелни настоятели.

Адресъ

2—3 *Книгоиздателство „ЗНАНИЕ“ — София.*

Д-ство „Рѣшителность“ въ Варна

има фабрика за работене на модерни мобели, врати прозорци и всѣкакъвъ видъ столарски издѣлия.

Има складъ на ГОТОВИ МОБЕЛИ въ дюгеня на г. Апостолидисъ, ул. „Аспарухъ“, близо до „Пазаръ Парушъ“.

Приема и поржчки.

Работа солидна и изящно хубава. 9—10

Важно извѣстие

за г-да търговцитѣ

повече отъ 100 вида най разнообразни букви и орнаменти за

бланки, фактури, полици, чекове, търговски тефтери, циркуляри и пр.

Поржчкитѣ изработвамъ, по желание, съ два и повече цвѣта

СЪ СЪВЪРШЕННО НАМАЛЕНИ ЦѢНИ.

За улеснение на г-да търговцитѣ, снабдихъ печатницата си съ телефонъ № 254 и държа винаги на тѣхно разположение човѣкъ за прием. и прѣд. поржчкитѣ

Съ Почитание:
Слави Христовъ.

ЛИТОГРАФИЯТА
на
П. ЗЕНГИНОВЪ & С-ie — ВАРНА,

е снабдена съ всичкитѣ принадлѣжности: моторъ и специалисти работници, приема да изработва по най-модеренъ начинъ: акции, чекове, полици, фактури, бланки, всѣкакъвъ видъ етикети, визитни карти, свадбени билети, торбички за брашно, машени за войската, корици за тетрадки и блокове, реклами и всички други литографически работи.

Съ най-износни цѣни

Работа чиста, бърза и гарантирана.

Съ почитание: **П. Зенгиновъ & С-ie.**

Държ. Вѣстникъ бр. 247 отъ 12 XI 910.

ОПРѢДѢЛЕНИЕ № 4000.

Варненския Окр. Сждъ въ разпорѣдителното си засѣдание на 8 октомвр. 1910 год. въ съставъ, прѣдседателствующъ членъ Н. Добревъ, членове: Вл. Аврамовъ и С. Киркоровъ, при подсекретаря Борисъ Петровъ и съ участието на замѣстникъ-прокуроръ Д-ръ Т. Боевъ слуша доложеното отъ члена Вл Аврамовъ, частно гражданско дѣло № 574 1910 г., заведено по молбата на Баба Х джийка Джена Чобанъ Иванова и др. отъ с. Чалъ-Махле, провадийска околия за осиновяване на Стоянъ Ковчевъ, отъ село Емирлери. Слѣдъ доклада на дѣлото и заключение на прокурора, сждътъ опрѣдѣли: допуща осиновяването на Стоянъ Койчевъ отъ с Емирлери, живущъ въ с. Чалъ-Махле, провадийска околия, отъ Баба Хаджийка Джена Чобанъ Иванова отъ сжщото село Чалъ-Махле.

На първообразното подп.: Прѣдсѣдатель Н. Добревъ, членове: В. Аврамовъ, С. К. Киркоровъ, Подсекретарь: Б. Петровъ.

Вѣрно:
за Прѣдседатель: В. Д. Стойковъ
Секретарь: Меларовъ

Печатница „Просвѣта“ — Варна.